

JACK LONDON • Vahşetin Çağrısı

The Call of the Wild

İletişim Yayınları 2463 • Dünya Edebiyatı 321

ISBN-13: 978-975-05-3724-0

© 2024 İletişim Yayıncılık A.Ş. / 1. BASIM

1. Baskı 2024, İstanbul

DİZİ YAYIN YÖNETMENİ Murat Belge

YAYINA HAZIRLAYAN Güneş Akkor

DİZİ KAPAK TASARIMI Suat Aysu

KAPAK Suat Aysu

KAPAK RESMİ George Henry Durrie, “Odun Toplamak”, 1859

UYGULAMA Hüsnü Abbas

DÜZELTİ Nebiye Çavuş

BASKI Ayhan Matbaası · SERTİFİKA NO. 44871

Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No: 6/31 Bağcılar 34218 İstanbul

Tel: 212.445 32 38 • Faks: 212.445 05 63

CILT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 45003

Mahmutbey Mahallesi, Devekaldırımı Caddesi, Gelincik Sokak,

Güven İş Merkezi, No: 6, Bağcılar, İstanbul, Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 40387

Cumhuriyet Caddesi, No. 36, Daire 3, Seyhan Apartmanı,

Harbiye Mahallesi, Elmadağ, Şişli 34367 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

JACK LONDON

Vahŕetin ağrısı

The Call of the Wild

ÇEVİREN

Necdet Dümelli

JACK LONDON 12 Ocak 1876'da San Francisco'da doğdu. Gerçek adı John Griffith Chaney'dir. Evlilik dışı bir çocuk olarak dünyaya gelen Jack London, soyadını, sekiz aylıkken annesinin evlendiği John London adlı savaş gazisinden aldı. Maddi sıkıntılar nedeniyle küçük yaşta okulu bırakıp gazete satıcılığı, tayfalık, balıkçılık, istiridye korsanlığı, gazetecilik, sahil koruma devriyeligi gibi çeşitli işlerde çalıştı ve Amerikan işçi sınıfını tanıdı. 1894'te serserilik suçlamasıyla otuz gün hapis yattı. Hapisten çıktıktan sonra hayatını değiştirmek arzusuyla liseye kayıt yaptırdı. Lise öğrenimini bir sene tamamlayarak 1896 yılında Kaliforniya Üniversitesi'ne girdi. Bir dönem okuyabildiği üniversiteden maddi zorluklar sebebiyle ayrıldı. 1897'de Klondike bölgesinde altın arayanlara katıldı ama bir yıl sonra yine yoksul ve işsiz olarak geri döndü. Yoğun bir çalışma programı hazırlayarak şansını yazarlıkta denemeye karar verdi. Soneler, baladlar, nükteli fıkralar, anekdotlar, korku ve serüven öyküleri yazmaya başladı. 1909'da yazdığı *Martin Eden* bu dönemi yansıması bakımından otobiyografik izler taşır. İlk kitabı *Kurt Dölü* (1900) büyük ilgiyle karşılandı. Aynı yıl Elisabeth Maddern ile evlendi ve bu evlilikten iki kızı oldu. Ancak bu beraberlik uzun ömürlü olmadı ve 1904'te sona erdi. Charmian Kittredge ile ikinci evliliğinin ardından 1910'da Kaliforniya'daki çiftliğinde hayatını kaybetti. London yazarlık kariyeri boyunca elliye yakın kitap yazdı ve döneminin en çok okunan yazarlarından biri oldu. Yazdıkları, yaşadıkları etrafında şekillenmiş, sosyalizmin de etkisiyle toplumcu bir dünya görüşüne ulaşmıştır. Başlıca eserleri arasında *Beyaz Diş*, *Demir Okçe*, *Martin Eden*, *Uçurum İnsanları* ve *Vahşetin Çağrısı* yer alır.

I

İlkele Doğru

*Eski özlem, göçebe bir sıçrayışa duyulan,
Aşındırıyor gelenek zincirini;
Uyandırıyor kış uykusundan
O vahşi türleri.*

Buck gazeteleri okumamıştı. Eğer okusaydı, yalnızca kendisi için değil, güçlü kasları ve sıcak, uzun tüyleriyle Puget Sound'dan San Diego'ya kadar uzanan kıyı bölgesindeki tüm köpekler için belanın ürüdüğünü bilirdi. Çünkü Kuzey Kutbu'nun karanlığında el yordamıyla ilerleyen insanlar sarı bir metal bulmuştu; buharlı gemi ve taşımacılık şirketleri bu keşfe olan rağbeti körüklediğinden, binlerce insan Kuzey'e doğru alelacele ilerliyordu. Bu insanlar köpek istiyordu ve istedikleri, güçlü kaslarıyla canını dişine takacak, kalın kürkleriyle dondan korunacak ağır köpeklerdi.

Buck, güneşli Santa Clara Vadisi'ndeki büyük bir evde yaşırdı. Yargıç Miller'ın mekânı denirdi buraya. Yolun gerisinde, ağaçların içinde şöyle böyle gizlenmişti. Ağaçların arasından, evin dört bir yanını çevreleyen verandanın küçük kısımları görülebiliyordu. Buraya, geniş çayırılık boyunca, dalları birbirine geçen uzun kavakların altında kıvrılan, çakıllı araba yolundan ulaşıldı. Arka taraf, ön tarafa kıyasla çok

daha ferahtı. Bir düzine seyis ve uşanın uzun uzun hoşbeş ettiği büyük ahırlar, üzüm işçilerinin dizi dizi kulübesi, düzenli bir biçimde sonsuzca uzanan müştemilat, uzun üzüm asmaları, yeşil otlaklar, bostanlar, meyve tarlaları sıralanmıştı. Sonra, artezyen kuyusu için bir pompa tesisi ve Yargıç Miller'ın oğullarının sabahleyin içine daldığı ve sıcak öğlenlerde içinde serinlediği büyük bir beton tank vardı.

Buck bu geniş alanda hüküm sürerdi. Burada doğup dört yılını burada geçirmişti. Başka köpekler de vardı elbet. Bu uçsuz bucaksız yerde başka türlü beklenemezdi, yine de diğer köpekler hesaba katılmazdı. Gelip geçerler, tıklım tıklık barınaklarda yaşarlar ya da Japon Pug'ı Toots'u veya Ysabel'i, yani şu Meksika tüysüzünü –burunlarını kapıdan uzatmayan ya da yere ayak basmayan tuhaf mahlukları– takiben, evin kuytuluklarında kendilerini fark ettirmeden yaşarlardı. Bir de, en azından yirmi kadar foks teriyer vardı; bunlar, kendilerine pencereden bakan ve süpürgelerle, paspaslarla donanmış hizmetçiler alayı tarafından korunan Toots'a ve Ysabel'e korku verecek biçimde havlardı.

Buck ise ne ev, ne kulübe köpeğiydi. Tüm krallık ona aitti. Yüzme tankına dalar, Yargıç'ın oğullarıyla ava çıkardı; uzun dolunay ya da seher gezintilerinde Yargıç'ın kızları Mollie ve Alice'e eşlik ederdi; uzun kış gecelerinde, kütüphanede, kükreyen şömine ateşinin önünde, Yargıç'ın ayaklarının ucuna yatarı; onun torunlarını sırtında taşır, çimlerde yuvarlar ve ahır avlusunun çeşmesindeki ve daha da ötelerde, çayırdaki ve meyve tarlalarındaki vahşi maceralarda onların peşinden ayrılmazdı. Utanıp sıkılmadan takip ettiği teriyerlerin ve düpedüz görmezden geldiği Toots'un ve Ysabel'in arasında kral oydu – Yargıç Miller'ın mekânında sürünen, emekleyen, uçan şeylerin, insanların bile kralıydı.

Buck'ın babası, dev bir St. Bernard olan Elmo, Yargıç'ın yanından ayrılmayan yoldaşydı ve Buck, babasının izin-

den gidebilmek için elinden geleni yapıyordu. Annesi Shep bir Iskoç çoban köpeği olduğu için, Buck pek iri değildi – yalnızca altmış üç-altmış dört kilo geliyordu. Fakat bu kilo iyi bir yaşamla ve çevresinde uyandırdığı saygıyla birleşince tam bir hükümlerlik sürmesini sağlıyordu. Gençliğinin dört yılı boyunca görmüş geçirmiş bir aristokrat yaşamı sürmüştü; içinde büyük bir gurur taşırdı, biraz kendini beğenmişti, bir taşra centilmeni olarak tecrit edilmekten kaynaklanırdı bu. Fakat şımartılmış bir ev köpeği olmaktan kendini kurtarmıştı. Avlanma ve buna benzer doğa etkinliği hazırlarıyla yağlarını yakıyor ve kaslarını güçlendiriyordu. Buck, tıpkı soğuk suda yıkanan ırklar gibi, su sevgisinin bir canlandırıcı ve sıhhat kaynağı olduğunu düşünüyordu.

Klondike keşfinin dünyanın dört bir yanından insanları dondurucu Kuzey'e çektiği 1897 güzünde, Buck işte böyle yaşıyordu. Gazeteyi okumamıştı ve bahçıvan yardımcısı Manuel'le olan ilişkisinin nahoş olduğunu farkında değildi. Bu adamın rahatsız edici bir günahı vardı. Çin piyangosu oynamayı severdi. Bu kumarda rahatsız edici bir zayıflığı vardı – bir sisteme inanırdı ve bu da belasını bulacağını kesinleştiriyordu. Çünkü sisteme göre oynamak için para gerekirdi, ancak bir bahçıvan yardımcısının yevmiyesi karısının ve çoluk çocuğunun ihtiyaçlarını dahi karşılayamazdı.

Manuel'in kalleşlik yaptığı o akıldan çıkmayacak akşamda Yargıç, Üzüm Yetiştiricileri Birliği'nde toplantıdaydı ve çocuklar bir spor kulübü kurmakla meşguldü. Kimse Buck'ı ve Manuel'i bostandan geçerken görmedi, Buck bunun bir gezinti olacağını düşünmüştü. Ve yalnız bir adam dışında hiç kimse onların College Park olarak bilinen küçük istasyona girdiğini görmedi. Bu adam Manuel'le konuştu ve para alışverişi yapıldı.

Yabancı adam “Malı teslim etmeden evvel bağlasan iyi